Skjernøyposten

40 år

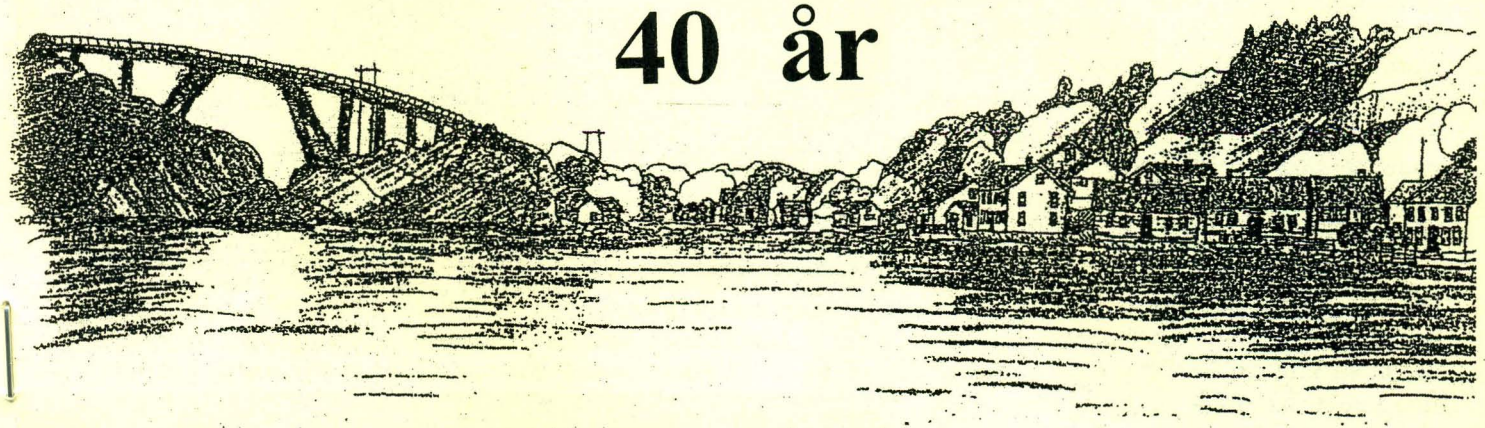

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 1. **Vinter 2009** 41. årg.

Skjernøyposten 40 år

Fredag 13. febr. hadde Skjernøyposten markering av 40-årsjubileumet. Vi var samlet i Juvika hos Evert Knutsen sammen med tidligere medarbeidere med ledsagere. Det var koldtbord fra Fiskelaget og senere kaffe og kaker. Bløtkaken var pyntet med motivet som er på forsiden av Skjernøyposten. Det var en fin kveld, og vi fikk også mimret litt om årene som var gått fra starten av Skjernøyposten.
Det er jo utrolig at vi har holdt på så lenge, men det er jo moro at den eksisterer og at abonnenttallet øker.
Nå trykker vi opp 400 eksemplarer.

De som var med og dro igang det hele. Fra venstre Georg Walvick, Håkon Karlsen, Sigurd Aalvik og Norvald Jenssen. Håkon sluttet i 1997, de tre andre har vært med hele tiden i redaksjonen, i tillegg er Janne Ø. Knutsn, Hanne Arntsen og Evert Knutsen med. Rita Dyrstad har også vært med noen år.

Fors. neste side.

Interesante skipsvrak funnet på sjøbunnen.

Det er i den senere tid funnet 3 skipsvrak. Det ene er fra 1700-tallet, og de to andre er sannsynligvis fra middelalderen omkring år 14 - 1500. **Se side 7 og 8.**

Skjernøyposten 40 år. Fors. fra side 1.

Tre av oss som var med fra begynnelsen er fortsatt med, men nå begynner vi å trekke på årene. Vi har laget Skjernøyposten 4 ganger i året, så det er nå det 161. eksemplaret vi holder på med.

I starten søkte vi Skjernøy vel om et lån på kr 1500 for å få det hele i gang. Svaret var: Vi skulle få lånet; hvis det bar seg økomomisk skulle vi betale pengene tilbake rentefritt, hvis det ikke bar seg skulle de ikke ha noe igjen. Snakk om gode betingelser. Etter noen år kunne vi tilbakebetale hele beløpet.

Vi satte også som mål at vi måtte ha minst 150 abonnenter for at vi i det hele tatt skulle kunne drive videre. Da vi fikk satt sammen det første eksemplaret og sendt det ut til alle hustander på øya og til alle innsamlede adresser til folk utenom øya, fikk vi så mange positive tilbakemeldinger at vi bare måtte fortsette. Hele 180 stk. meldte seg som abonnenter.

Sidetaller er økt noe, vi har trykt opp til 18, men for det meste er det 12 - 14 sider. grunnen er at vi bruker mye mer bilder. Vi kan ikke trykke i farger, en slik maskin ville bli for kostbar med den abonnementprisen vi opererer med. En kopimaskin er utslitt i løpet av 5 år, og de siste har vi betalt mellom 20 og 30.000 for. Da har den hatt mellom 200 og 300.000 trykk.

Ved dekket bord. *Fra venstre: Vigdis H. Walvck, Liv Britt Jenssen, Norvald Jenssen, Lise Knutsen, Knut Knutsen, Sigurd Aalvik Signe Aalvik, og Aslaug Karlsen. Foto: Janne Ø. Knutsen, så hun er ikke med på bildene.*

Ved andre enden av samme bord. *Fra venstre: Håkon Karlsen, Rita Dyrstad, (godt gjemt) Evert Knutsen, Tore Dag Bøe, Hanne Arntsen og Georg Walvick.*

Den første kontakten i USA var Theodora Dyrstad, (Theo.) og hun gjorde en stor jobb for oss med å samle inn adresser og sende rundt Skjernøyposten. Vi sendte den gang ca. 50 stk. over der, og det var første generasjons skjernøyfolk, og vi vet at de satte stor pris på Skjernøyposten. Mange skrev også og fortalte om forskjellige hendelser. Nå sender vi 11 stk til USA. Vi er meget glade for at vi har greid å holde denne forbindelsen med Skjernøyposten til USA og Norge og ellers i utlandet i de 40 år som er gått.

På årsmøtet i Skjernøy vel ble jeg overrakt blomster for innsatsen alle medarbeiderene i Skjernøyposten hadde gjort i løpet av de 40 årene. Vil med dette rette en hjertelig takk til alle.

Sigurd.

Skjernøyposten 40 år - gratulerer .

Som tidligere medarbeider i Skjernøyposten vil jeg gjerne få gratulere så mye med de 40 år. Og en tenker på at av de 4 som var med fra begynnelsen, er 3 av dem i aksjon i dag, er ganske imponerende.

Jubileumskaken med motivet fra forsiden av Skjernøyposten.

Om jeg hadde hatt noen tanker om Skjernøypostens fremtid etter at jeg sluttet av - så behøvde jeg så visst ikke å ha hatt noen bekymringer,- det har fungert helt utmerket med de nye medarbeiderene.

Og ikke minst, - da de for en tid tilbake fikk to dugelige damer i redasjonen, ble det bare enda bedre. Og alle de fine bildene de har med, tar de så å si pulsen på det som skjer på øya.

Det har blitt en anselig mengde utgaver på disse 40 årene. Det er også blitt mye interessant Skjernøyhistorie, som burde bli tatt vare på. En ide kunne kanskje være at f. eks. historielaget sørger for at et kopi av samtlige utgaver ble bevart for ettertiden.

Og Skjernøyposten må jo for all del fortsette.

En kan jo kalle disse 40 årene for en innkjøringsperiode, og så følger mange milepæler i årene fremover.

I allefall vil jeg ønske Skjernøyposten lykke til, og "fair sailing" i tiden som kommer.

H. Karlsen.

Skjernøyposten.

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Georg Walvick, tlf. 38 26 86 36
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Hanne Arntsen, tlf. 38 26 61 88
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjposten@c2i.net

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 86/ 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, $ 15

Strandhogg på Hveteskjær.

Fisker Terje Larsen fant denne bøyen i land på Hveteskjær. Han kunne ikke få fatt i den alene, så han kontaktet fiskerkollega Sverre Gunnar Syvertsen, og sammen fikk de dratt den løs og slept den inn til Farestad, hvor den nå ligger fortøyd ved bryggen til Sverre Gunnar.
Det er svære dimensjoner på bøyen som er gul på fargen, og som antakelig er en ankerbøye som brukes til oljeplattformer i Nordsjøen.

Fiskenytt.

Etter nyttår har det vært mye ruskevær og veldig tung sjø som har hindret garnfiske med trollgarn og andre redskaper.
Det har vært veldig lite torsk å få, særlig på grunt vann. Tror nok den kuldeperioden som vi hadde i februar gjorde at sjøen ble for kald. En måtte ha garnene helt ned i 60 - 100 meter for å få fisk i dem. Det ble gode fangster av lyr, sei og lange. Det var mest sei i størrelsen 1 - 2 1/2 kilo som ble tatt, så det har vært et godt seifiske utforbi her i vinter. Pris til fiskerne for seien har i vinter vært fra 5 - 7 kr pr kilo så det har jo blitt noe av det når en får i store mengder.
Ellers har det vært lite med torsk og lyr å få, men som nevnt så må en ned i dypet for å få den.
Ellers registerer vi at det også er godt med reker for de som tråler ute på revet.
Men det er litt strid med rekefiskerne for staten vil nå legge en rørledning for gass rett i tråleområdet, og det langs hele sørlandskysten.
Nå går det jo mot vår og andre fiskeredskaper vil da bli tatt i bruk. Vi ønsker alle lesere en god fiskelykke utover våren og forsommeren, og vi er tilbake i juni måned.

G.W.

Bildekonkurranse til Skjernøykalenderen 2010.

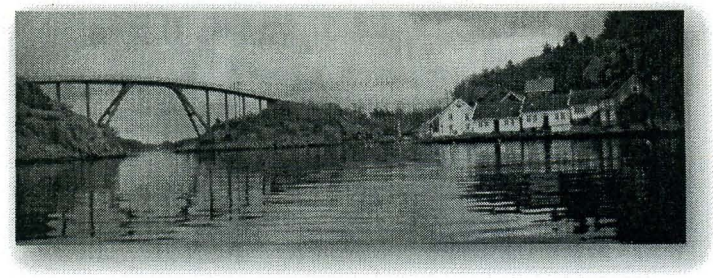

Årets kalender med kunstbilder av Peder Austrud har vært en suksess. For 2010 planlegger vi å lage en kalender som viser natur, bygningsmiljø eller aktiviteten rundt på øya. Vi ønsker å få inn flest mulig bilder og lager derfor en fotokonkurranse. Premien for bilder som blir med i kalenderen er heder og ære. Det er en fordel om bildene leveres digitalt og fristen for levering av bilder er 1. mai. Bildene bør være av nyere dato. Har du bilder og lyst til å være med i konkurransen ta kontakt med Liv Britt Jenssen, telefon 95126750 eller Tor Anders Puntervold telefon 97714474.
Hilsen innsamlingskomiteen for utbygging av kapellet.

SKJERNØY KAPELL

Ett nytt år, og et nytt semester er igjen igang - 2009. Tror det blir et spennende år hva arbeid og alt som skal foregå på kapellet angår.
Vi kan gå tilbake til Juletrefesten, der var det mye folk og det ble brukt lokale krefter. Jostein Handal holdt andakt. - Tor Ivar Hansen viste bilder fra forskjellige steder på Sørlandet og fra Skjernøy. Vi koste oss med god mat og fin musikk fra ungdom som for anledningen hadde dannet et helt orkester av forskjellige instrumenter, ungdommer bare fra øya, det var bra.
Årsmøtet kom nokså fort 7. jan. og ble greit avviklet, med vanlige årsmøtesaker. Som vanlig de siste årsmøtene har det blitt servert smørbrød og iskake, det var det også i år. Bjarne Christensen som også har hatt andakt på de fleste årsmøtene hadde også andakten i år.
I år ble det slik at det er fire mannfolk i styret. Det er Alf Tore Gundersen, Arnstein Syvertsen, Kjell Gaukås og Jan Øystein Dyrstad. Kasserer er Steinar Greipsland.
Anne Karin Jenssen og Åshild Aalvik gikk ut av styret, det samme gjorde varamedlem Allis B. Hansen. Det skulle vært et medlem til, men slik ble det ikke.
Nytt styre i U.G. er: Tor Anders Puntervold, Steinar Torgersen, Trygve Ånensen, Kristian Walvik og Elisabeth Lehne.
Styret i Yngres ble: Tom Inge Dyrstad, David Hinderaker, Tore Dag Bøe/Hanne Arntsen og Linda Torgersen.
På kveldsmøtet søndag 18. jan. hadde vi besøk av Svein Haga, videre var det en sangkveld 30 jan. Vi hadde besøk av Moripen og en kamerat som spilte for oss, vi sang mange sanger. I pausen kunne en kjøpe pølser og pizza med kaffe og saft. Det var en fin kveld.
Lørdag 7. febr. hadde vi noe som ble kalt nabokveld. Det har i de senere årene flyttet inn mange nye mennesker og disse ønsket vi å bli bedre kjent med, så i den anleningen sendte vi ut innbydelse til alle husstander. Det møtte opp vel 60 stk. på denne festen, med koldtbord og bløtkake. En kjempekoslig kveld med underholdning av Knut Dag Bentsen og Arne Hogganvik fra Mandal, den ene klarte å spille på sekkepipe av en plastpose og et vannrør.
Peder Austrud viste bilder som han har hentet fra forskjellige steder på Sørlandet, også mange fra øya. Hanne Arntsen hadde opplesning og Tore Dag spilte piano. Festen frister til gjentakelse.
Onsdagsmøter utover våren får vi besøk av våre prester. Borgenvik var først ute 18. febr.
Rekefest blir det 13. mars. Ungdomsforeningens utlodning blir som vanlig lørdagen før palmesøndag, i år 4. april. Komiteen er i arbeid med den, og tror som vanlig det blir mange fine gevinster. Innkomne midler den kvelden vil gå til utbyggingen, nå nærmer vi oss kr 900 000, så det er bra - men vi må stå på.
Nå til våren skal sørveggen på kapellet oppfikses. Det må bl.a. ny kledning til, vi har fått midler fra fylket så da kan vi betale noen for jobben.
En godbit for dem som liker jazzmusikk: 19 apr. kommer Rabbersvingen, vi gleder oss til det.
Vi ser til programmet. Utover nå når våren står for døra er det mange ting å ta tak i, og arbeidet på kapellet kommer nok til å ta en del tid for mange. Må bare håpe og tro at alt vil gå greit - vi står på - det viser seg at det virker. God arbeidsvår alle sammen.

A. Aa.

Det er en stund siden jul. Men vi må få nevne at julespillet på julafren som ble fremført av barnekoret og ungdomsgruppa var bare fantastisk. Alle utførte en glimrende opptreden. Det ble dekket av bladet "Lindesnes" med rosende omtale.

Godkjent utbygging av kapellet.

16. febr. kom beskjeden fra kommunen. Godkjent søknad om rammetillatelse - utbedringsarbeider på kapellet Skjernøy. Det foreligger ingen protester til søknaden
Det vil i løpet av våren bli holdt et nytt allmøte. Dato er ikke bestemt når Skjernøyposten går i trykken.

Det er til nå innsamlet kr 935.000, så millionbeløpet nærmer seg.
I løpet av våren er også det i boks. Innsamlingen startet for et år siden så en må si det har gått veldig greit.
En stor takk til alle givere. Men det er ennå et stykke vei igjen for å få hele beløpet på ca: 4 millioner, her er ikke dugnadsarbeid inkulert, så med mye dugnad går dette beløpet fort ned. Men likevel må en ta opp lån for å finansere alt.

PORTRETTET

Denne gang er vi i Valvik hos redaktøren i Skjernøyposten, og som har hatt denne "stillingen" siden starten for 40 år siden. Han forteller: Jeg er født 27. mars 1941 på Underøy i Lindesnes hvor min far forpaktet en gård. Vi kom til Skjernøy høsten 1946 sammen med mine tre søsken, hest og kyr med frakteskøyta "Audna", og vi bosatte oss på Farestad. Vi flyttet til Valvik våren 1948 hvor mine foreldre fikk kjøpt denne gården som vi fremdeles har. Det var det året jeg begynte skolen på Farestad. Siden ble det to søsken til, så vi var 5 i tallet, og jeg er nest eldst. Etter framhaldsskole og yrkesskole ble det til at jeg reiste til sjøs høsten 1957.

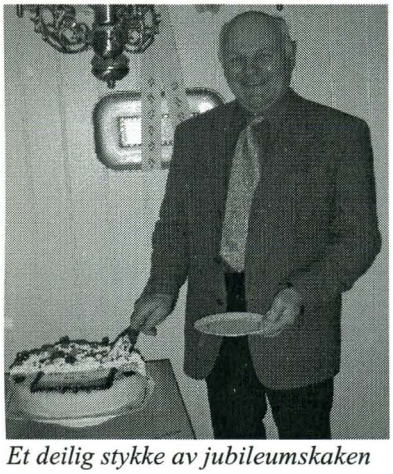

Et deilig stykke av jubileumskaken

Denne turen har jeg omtalt i Skjernøyposten nr 2. - 2008. Etter å ha vært hjemmeog drevet med forskjellige jobber her på øya bl. a. fisking, reiste jeg ut til sjøs igjen i apr. 1959 og ble ute 13 månder med M/S "Randi Brøvig".

Vi gikk da for det meste i fruktfart (bananer) mellom Vest India og Frankrike.

Etter militærtjenesten begynte jeg vinteren 1963 å jobbe på Mandal slip . Det var en skikkelig kald vinter og alt arbeid foregikk utendørs. Denne bedriften ble senere oppkjøpt av Båtservice-gruppen og jeg fulget med på kjøpet. De siste 25 år ble det mye pendling med jobben som til Kristiansand, Stavanger, Flekkefjord. Det ble også noen år offshore. Jeg ble i jobben til jeg gikk av med AFP 62 år gammel. Da hadde jeg 40,5 år tilsammen.

Jeg giftet meg med Signe Tobiassen, som kommer fra Mandal, i 1975 og vi har to barn: Rolf Christian (snart33 år) som er bosatt i Kristiansand og Torunn (31 år) som pendler Oslo - Måløy. Det vil si, bosatt Oslo og jobber i Måløy.

Jeg har ikke så mange hobbyer, men jeg liker å være ute i naturen både på sjø og land. Jeg steller med det småbruket som jeg har overtatt etter min far, og i de siste vintrene har jeg drevet ut tømmer som jeg leverer til slip. Tilsammen har jeg drevet ut nærmere 60 kubikk, men det er nok bare en tredjedel av alt som skal ut. Min far plantet mestedelen av alle disse sitkagranene, som aldri skulle vært plantet. Men den gang ble det bestemt at øya skulle beplantes og sitkagranene var de eneste som dyrene ikke spiste. Far fikk alle plantene gratis og i tillegg fikk han betalt 7 øre for hver plante han satte for ca. 50 år siden. Nå er disse granene høye, mange mellom 15 og 20 meter og diameteren nede ved rota nærmere 70 cm.

Jeg registerer også at øya snart vil gro helt igjen. Der som det bare var lynghei da jeg var skolegutt gror det nå furutrær tett i tett, mange mellom 1 og 2 meter. Da jeg var skolegutt var det kanskje 5 furutrær på hele øya. Den ene sto ved Massesbekken.

Jeg er glad i alt som spirer og gror og alt som omgir oss. Øya har alt å by på som sjø og svaberg, blomster, dyr, fugler og insekter. Når en studerer detaljene blir en full av undring over skaperverket. Det er jo bare helt fantastisk. Dette kan umulig ha oppstått av seg selv. Det er nok styrt av en allmektig hånd.

Men det var Skjernøyposten jeg skulle fortelle om. Det er jo helt utrolig å ha vært med hele tiden, men samtidig er jeg også takknemlig. Jeg kan ikke gå helt i detalj, men den første spiren ble lagt ved kjøkkenbordet hos Håkon en tidlig vårdag i 1968. Håkon hadde også vært inne på tanken om å starte opp en liten lokalavis, og han hadde litt erfaring med skipsaviser. Det ble til at vi var enige om å kontakte Georg, og det første redaksjonsmøtet fant sted ute på Ryvingen fyr på forsommeren 1968 hvor Håkon jobbet.

Jeg hadde på det tidspunkt en kamerat i Kristiansand som heter Per Svein Stålesen og som jobbet i "Agder Tiende" og drev med litt trykking på stensiler for Ynglingeforeningen. Han sa han kunne hjelpe oss med avskriving på stensiler og med trykking. Så de første 1-1/5 år ble alt skrevet av og trykket av ham i Kristiansand.

Men vi kunne ikke forsette å kjøre fram og tilbake til Kristiansand så vi kjøpt en brukt stensilmaskin, og nr. 3 - 1970 trykket vi selv på en håndsveivet stensilmaskin. Denne trykkingen ble dårlig, vi koldt på til langt på natt. Det skyldtes skrivemaskinen som ikke greide å slå gjennom stensilene. Stensiler er vokspapir, når en skriver på den må bokstavene slås gjennom voksen. Hvis vi ikke slo hardt nok på skrivemaskinen kunne bokstaven ikke leses. Vi hadde da kontaktet Norvald Jenssen som skulle skrive alt av på stensiler, og han ble vår fjerde medlem i Skjernøyposten. Men vi måtte ha en skrivemaskin som var drevet elektrisk,for den ga jevne trykk. Vi fikk kjøpt en brukt en, og de neste trykkingene ga brukbare resultater. Vi gikk jo senere til innkjøp av en nyere modell av stensilmaskin. Den var elektrisk drevet og hadde også telleapparat.

Den første tiden var det mange ganger vanskelig å samle nok stoff til 10 sider 4 ganger i året. Ofte løste vi det med en sangvise eller et dikt. Mange ble spurt om å komme med bidrag, og ikke minst fikk vi mye fra

Fors. neste side.

Portrettet.

USA, men også veldig mange interessante innlegg fra folk som var bosatt på øya og ander steder i Norge. De fortalte om ting som hadde foregått på øya og ellers andre steder. Mange av dem som skrev er borte nå, men vi har fortellingene.

Det var Håkon som hadde det meste arbeidet med Skjernøyposten. Han satte sammen det innkomne stoffet, som han skrev av på maskin før det ble levert Norvald for avskriving på stensiler. Han skrev også med hånd adressene på alle konvoluttene som ble sendt rundt omkring. Håkon hadde arbeid ute på Ryvingen fyr, og det var mer enkelt for ham å sitte med arbeidet i Skjernøyposten på lange vakter.

Når vi 1983 kunne gå til innkjøp av en brukt kopimaskin ble det mye lettere for oss, og arbeidet ble mer fordelt mellom medlemmene. Da kunne vi også trykke bilder, noe som var et framskritt, selv om trykken ble svak på denne maskinen. I 1987 kunne vi kjøpe en ny maskin ved å ta opp et lån, og trykken ble mye bedre, og siden har vi kjøpt flere nye maskiner.

Som med alt annet er nå Skjernøypostens arbeid på data. Det gjelder også skriving av konvolutter; denne jobben har nå Evert, så han har nå kontrollen på alle abonnenter. Janne er kasserer og har kontrollen over regnskapet.

Fra 1994 ble redaksjonen økt med to medarbeidere, det var Rita Dyrstad og Evert Knutsen. Rita sluttet etter noen år, og vi fikk to nye medarbeidere i tillegg. Det er Janne Ø. Knutsen og Hanne Arntsen. Håkon takket for seg i 1997, så vi er nå 6 stk i redasjonen.

Takket være alle disse medarbeiderne går det nå greit med Skjernøyposten, vi sender stoff og bilder til hverandre på e - post. Sammensettingen har nå jeg, om det ikke er så mye så tar det likevel tid for en amatør. Jeg bruker mer eller mindre en uke på sammensettingen av hver utgave, da er arkene også ferdig trykket. Så har vi en kveld med sammenstifting og legging i konvolutter, og etter en kaffepause bringer vi dem ut i postkassene, og så er Skjernøyposten ferdig for denne gang.

Jeg kunne skrive mye mer om Skjernøyposten, men det får bli nok for denne gang.

Videre vil jeg fortelle at det er greit å bo på Skjernøy. Vi bor akurat passe langt fra Mandal og vi er omgitt av en vakker skjærgård. Kunne ikke tenke meg å bo andre steder. Vi har et godt forhold til alle, og vi opplever lite kriminalitet.

Lokale tilbud er ganske bra, vi har en flott ungdom og barneflokk her ute, som har ulike tilbud; hobbyklubb, idrettslag, forskjellige aktiviteter på kapell og grendehus.

Selfølgelig kunne noe vært bedre, men det krever også flere ledere som ikke alltid er så lett å få tak i. Vi er jo et samfunn på ca. 365 personer som bor her ute.

Når det gjelder framtiden for øya så trenger vi sykkelsti fram til Farestad før det blir for mye bebygd her ute. I sommerhalvåret er det mye folk som går på veiene og det er ikke bare øyas befolkning, så jeg mener biltrafikken er stor nok som den er. Flere hus blir flere biler, så veien blir enda farligere å gå på.

Til slutt vil jeg bare nevne de to sjøbuene det er blitt søkt om å sette opp flere ganger. En på Dyrstad og en på Farestad (Rødsteinen) Jeg blir overgitt når jeg hører om avslaget. Sjøbuene sjenerer jo ingen, de bare pynter opp i landskapet, så det er mye vi ikke forstår.

Hilsen Sigurd.

Den øvrige redaksjon vil gjerne gjøre noen tilføyelser til Sigurds beskjedne omtale av sin jobb med Skjernøyposten.

Den jobben du har utført gjennom 40 år er rett og slett fantastisk, og en av hovedgrunnene til at Skjernøyposten kan feire sitt jubileum. Uten en krone i kompensasjon, men med stor entusiasme koordinerer du virksomheten på en grundig og meget god måte. Og redigeringsarbeidet utføres i all hovedsak av deg. Vi er sikre på at vi har hele vår leserkrets bak oss, når vi overbringer deg en hjertelig takk for innsatsen.

Dine medarbeidere i redaksjonen.

VINTER PÅ SKJERNØY

Etter tre mørke måneder var det nydelig å våkne opp til et flott vinterlandskap 1.februar. Skjernøya lå badet i et nesten mystisk lys. Holmer og skjær lå som kremtopper utover det blåsvarte havet.

Snøen lyste opp både landskap og folk.(I alle fall oss som liker snøen.) Den fristet oss ut av sofaer og varme stuer. Ut bar det! Nå var det bare å finne fram ski og kjelker fra i fjor. Folk fikk det travelt. Vi vet jo av erfaring at snøen på Sørlandet forsvinner like fort som den kommer. Så her var det ingen tid å miste. Heldige var de som hadde fått nye ski til jul! Vi andre som hadde vokst på et år, måtte innom byen en tur. Der var det et sant kaos. Køer og svette butikkansatte som lette febrilsk etter str.42, mens de nok ønsket seg langt utpå vidda, bokstavelig talt.

Fors. neste side.

Men da vi kjørte over broa og så at snøen ennå lå så glitrende hvit over hele øya, var det bare å spenne skia fast og suse i vei. Noen lagde hopp, noen lagde løyper, noen lagde engler og mange lagde kakao. Men hvem lagde denne gedigne karen på bildet her? Jo, det gjorde Anette, Alfred og Arian Gundersen på Nedre Farestad. Den måtte være minst 3 meter høy! Den var veldig flott! Det var noen som lurte på om snømannen kanskje ventet på skolebussen. Det så liksom ut som om den ventet litt. Andre syntes de hørte at magen dens rumlet. Den ble jo stående ganske lenge så den var nok sulten ja. Men ingen visste hva snømenn spiser så...
For snøen ble liggende lenge denne gangen. Faktisk en hel måned! Og været var så fint, og føret var så godt, og vi druknet heller ikke i enorme mengder denne gangen. Alt var liksom helt perfekt.
Snøen hjalp oss gjennom en ellers mørk måned. Nå skriver vi mars, og det ligger bare noen dotter igjen av det hvite eventyret. Nå er det vår. Hvis ikke...

Hanne

Vrakfunn.

Mye av Skjernøys historie ligger på havbunnen. Det har 2 medlemmer i dykkerklubben i Mandal og Farsund og en fra Lillesand erfart, som helt tilfeldig fant to svært intersante skipsvrak på havbunnen. Det ene fra ca. 16 - 1700 tallet, og det andre fra middelalderen, tid ukjent, men det kan godt være fra 1400 tallet. Oppdagelsen ble gjort i forholdsmessig smult farvann på innsiden av øya, de vil ikke røpe funnstedet.
Det ene er et forholdsmessig stort fartøy, det ligger på siden og vi målte det opp til å være ca. 16 - 17 meter langt. Mye av treverket er borte, men vi kan tydelig se restene i mudderet, så der kan kanskje 90 % være intakt, det en nå ser over mudderet er rester av metall og det er en ballasthaug, noen gule murstein, keramikkskåler og en kokegryte på fire bein.
Det som er litt spesielt med dette fartøyet er at det virker som det har vært solid bygget, det er tett mellom spantene, det har kanskje vært et lite krigsskip. Etter de gjenstander som ligger rundt kan det tyde på at det stammer fra 16 - 1700 tallet.
Så var det det andre vraket vi fant, det virker mer spennende, det er mye eldre, og her registerer vi også en ballasthaug, og vi kan tydelig se at det har vært brent. Det er noen gamle svarte eikestokker, men vi har ikke funnet noen gjenstander.
Vi har kontaktet norsk sjøfartmuseum og de virket interessert i å kikke nærmere på dette vraket og tidfeste det. Det kan være fra middelalderen. Det vi kan tydelig se er at skutesidene er klinkbygd, og vi tror det er senket ved å brenne det opp, så derfor er nok alle gjenstander blitt tatt på land og derfor er det ingen ting funnet, men det ligger rester av et anker, og det kan ligge mange ting nede i mudderet. Vi har ikke lov til å grave i noe.
Det som også er interessant ved dette vraker er de breie bordgangene, vi målte en til å være ca. 40 cm bred.
Det kan også tenkes at det har vært en sjørøverskute. Vi har vel alle hørt historien om Martin Pettling som herjet her i distriktet på 1500 tallet og han røvet og brant skuter. Dette er

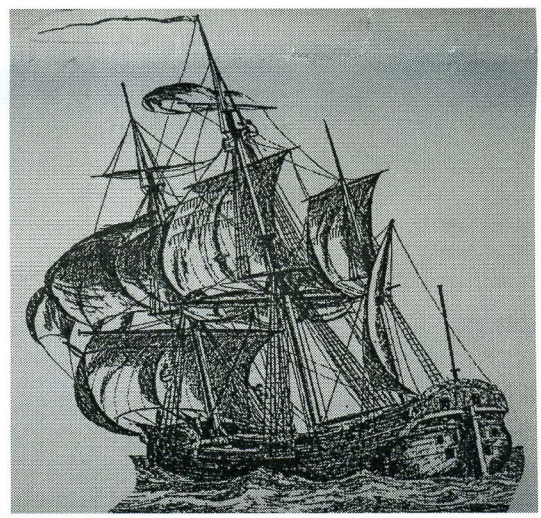

Vrak 1. *Det tror vi er en hollandsk fraktebåt fra 1700 tallet. Her er en del vrakgjenstander funnet.*

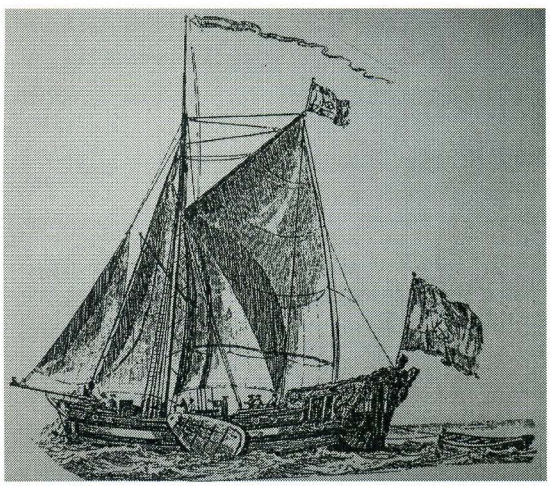

Vrak 2. *Tror vi er et middelalderfartøy. Det er målt til 11-12 meter og det kan tyde på at det er en hollandsk jakt som bildet viser.*

Fors. neste side.

Vrakfunn. fra s. 7.
jo bare en terori, det kan ha mange årsaker som pest og sykdom, eller det kan bare ha ligget der og råtne, så det til slutt bare er satt fyr på.

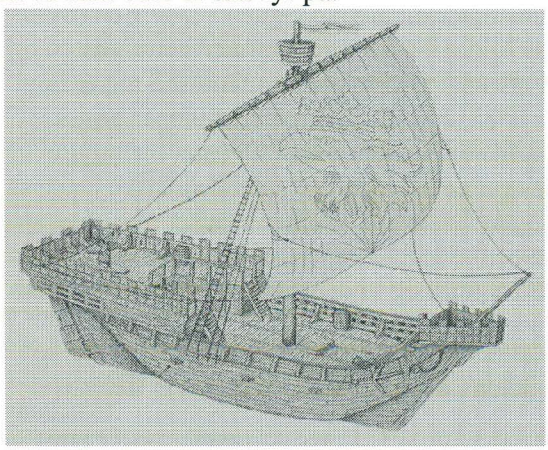

Vrak 3. *Hansakogge fra ca: 1450. Dette er det mest spennende vraket og har en lengde på 18 meter.*

I ettertid er det funnet et vrak til som vi tror er en Hansakogge fra middelalderen. Det som er veldig spesielt er at vi ser last etter tønner. Tønnestaven er råtnet vekk men innholdet ligger der og det ser ut som det er forsteinet kalk. Et tidligere funn på Sælør er nokså likt det funn vi har gjort og det ble datert til1400 tallet.

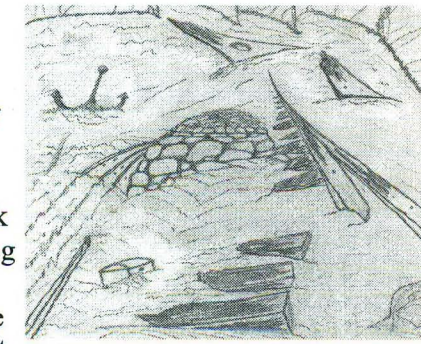

Rekonstruksjon av vrak 2 som det ligger på bunnen i dag.

Avbildede gjenstander nedenfor er fotografert ved Lista kystkultur senter. Lignende gjenstander er funnet ved vrak 1. Båttypene blir en gjetning som vi tror har en sammenheng med funn i sjøen. Vrak 1 tror vi kan være et Hollandsk lasteskip. Vrak 2 og 3 kan være fra middelalderen. Vrak 2 har vært brent, og vrak 3 har hatt tønnelast, (som er synlig i dag).
Norsk Sjøfartsmuseum kommer i nær framtid for å undersøke funnene. Da vil de ta med seg treverk for å få en datering av funnene. Og de vil skilte vrakene på bunnen som vernet ommråde.

Funn i vrak 1. Stjertpotte.

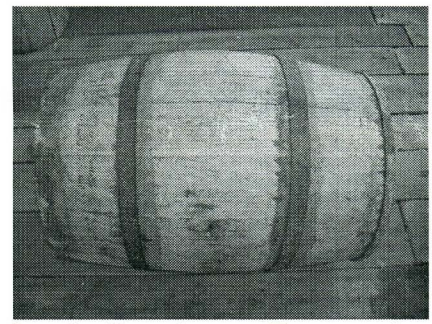

Last fra Hansakoggen. Tønner med kalk.

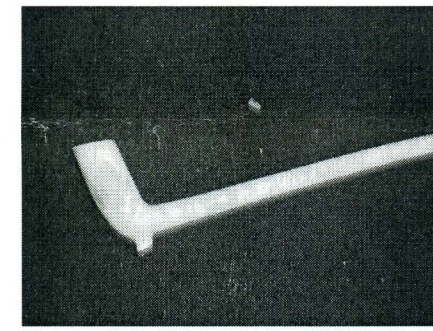

Fra vrak 1. Krittpiperfra 1700 tallet

Referat fra årsmøte i Skjernøy vel

Årsmøtet ble avholdt på grendehuset 5.februar 2009, totalt 45 personer deltok.
Styret har det siste år bestått av:

	Varamedlem
Leder Knut B. Knutsen	Terje Berge
Nestleder Tor Bjørn Hansen	Aud Irene Klev
Sekretær Ingrid Ilebekk	Sidsel Hjemdal
Kasserer Jon Tore Øien	Sverre Gunnar Syvertsen
Styremedlem Espen Hageland	Arnt Otto Ånensen

I tillegg har lederen av grendehuskomitéen, Inger Lise Adriaenssens, møtt fast på styremøtene.
På første styremøte var vararepresentantene innkalt til orientering.
Vararepresentantene har i tillegg deltatt i diverse dugnader.
Det har vært avholdt 9 styremøter.
1.april deltok representanter fra S.V. og arealgruppa på møte på Omland skolehus vedr. stank fra Brennevinsmyra Miljøpark. Sammen med Omland bygdelag, Tregde vel og Skogsøy vel ble det sendt et

Fors. neste side.

skriv til miljøavdelingen ved fylkesmannens kontor med kopi til Brennevinsmyra Miljøpark og Mandal kommune.
8.oktober deltok lederen av S.V. på medvirkningsmøte på Vonheim i Harkmark. Kultursjef Jon Røkland orienterte om kommuneplanen for idrett og fysiske aktiviteter, og ønsket innspill fra deltakerne.
2008 har vært et aktivt år for Skjernøy vel.
De største og mest krevende oppgavene har vært vedlikehold av østveggen på grendehuset og opparbeidelse av den nye fotballøkka.
Grendehuskomitéen: Leder/utleieansvarlig Inger Lise leste opp årsberetningen. Komitéen består videre av Else Grøsfjeld som er innkjøpsansvarlig og vaktmester Hilde Herstad. De har nå endelig fått med seg en vararepresentant, Are Bjørn Ovanger.
Inger Lise var denne gang godt fornøyd med den årlige dugnaden, og kunne opplyse at dugnaden for 2009 blir fra tirsdag 14.april.
Videre orienterte Inger Lise om utleie og nye utleiepriser.
Arealplangruppa: Sverre Gabrielsen orienterte om hva som hadde vært på gang siste året.
Skjernøymarsjen: Knut B. Knutsen informerte om marsjen som ble arrangert for 33.gang. 87 personer deltok. Det er Mandal marsjforening som arrangerer Skjernøymarsjen, og medhjelpere på Skjernøy er Trygve Ånensen og ovennevnte. Skjernøymarsjen 2009 blir avviklet fra grendehuset søndag 16.august.
Årsberetning Skjernøy vel: Knut B. Knutsen leste opp årsberetningen. Av ting som er gjennomført i 2008 kan nevnes: Nytt sykkelstativ ved grendehuset, lysmast ved Bergenesveien 38, lysmast ved grendehuset, gruset gangveien rundt fotballøkka, autovern på plass ved Tjusdalsbukta, grus til Skjernøysundsmyra anskaffet (parkvesenet vil legge det på plass når snøen går), fornyet 4 livbøyer, fartsbegrensning Farestad – Valvik (skilt mangler), vedlikehold og rydding av turløypa rundt Ystevåa, skilt ved utkjørsel fra Brennevinsmyra miljøpark på plass, skarpe murkanter ved Skjernøybroa ordnet.
Orientering vedrørende evaluering av 17.mai: Nåværende ordning med tog fra kapellet til Ytre Farestad har nå foregått i 3 år, og vi føler at de aller fleste er fornøyde med denne ruta.
Det nye for året er at prestekontoret i Mandal ønsker at gudstjenesten begynner kl. 1315. Det var få kommentarer fra salen vedr. denne saken.
Informasjon vedr. sykkelsti/utbedring av vei på/til Skjernøy: Knut B. Knutsen orienterte om søknad/brev som ble sendt til Mandal kommune ved ordføreren og rådmannen, og til Statens vegvesen.
På allmøte på Skjernøy kapell 03.06.04 ble følgende vedtatt:
Sitat: Det må på sikt planlegges utbedring av veistandarden. Da det er ønske om å skille biler og myke trafikanter fra hverandre bør gang- og/eller sykkelsti Skjernøysund – Farestad – Dyrstad bygges innen 2010. Dersom tiltaket ikke er iverksatt innen fristen, bør videre utbygging vurderes av årsmøte i Skjernøy Vel. Sitat slutt. For S.V. er dette en svært viktig sak som må prioriteres.
Informasjon vedr. fartsreduserende tiltak gjennom Nedre Farestad: Skjernøy vel har de tre siste årene arbeidet med å få til et fartsreduserende tiltak gjennom Nedre Farestad. S.V. ønsker at det blir laget fartsdumper fra bakken før grendehuset og videre utover Farestad. Vi håper Statens vegvesen og Mandal kommune vil innvilge S.V. søknad i løpet av 2009.
Orientering om Tjusdalsbukta-prosjektet: Bjørn Vikøyr informerte om prosjektet og gjennomgikk budsjettet. Det som gjenstår er: Sette opp nett mellom fotballøkka og volleyballbanen (stolpene er klare). Det var videre enighet om å sette opp et 3 meter høyt nett mot sjøen for å hindre at fotballen sparkes på vann. Litt forandringer med sauegjerdet vil bli foretatt, og gjerdet blir bare oppe i den tiden sauene er løse.
Bjørn foreslo å søke om å få satt opp toalett ved pumpestasjonen (ventebua), og et enstemmig årsmøte gikk inn for å søke om dette.
Brennevinsmyra miljøpark, luktproblemer: Espen Hageland fortalte om hva S.V. hadde bidratt med siste året.
Orientering om planlagt vedlikeholdsarbeid av grendehuset utvendig: Tor Bjørn Hansen informerte om S.V.s planer om reparasjon av vestveggen på grendehuset i 2009. Det var ingen som hadde innvendinger mot dette. Arbeidet planlegges utført på dugnad i august/september.
Severdigheter på Skjernøy: Knut B. Knutsen informerte om severdigheter og S.V.s planer på dette området, se egen artikkel i Skjernøyposten.
Skjernøy Vels vedtekter: Før årsmøtet ble forslag til enkelte forandringer utlevert i alle postkassene på øya. Hovedgrunnen til dette var at det på forrige årsmøte var svært vanskelig å få valgt inn gårdsrepresentant fra Rosnes/Ytre Farestad. Den nye teksten ble: Dersom det ikke er mulig å få valgt inn gårdsrepresentanter fra den enkelte gård etter at alle aktuelle kandidater er spurt, kan frivillig representant, uavhengig av gårdene, velges som styremedlem.
Alle de nye forslagene ble enstemmig vedtatt.

Fors. neste side.

Innkomne forslag:
Boplikten i Mandal kommune (0-konsesjon): Svein Berge ønsket å høre hvordan S.V. så på denne aktuelle sak. Etter en del diskusjon var det enighet om at Skjernøy Vel ikke skal være "politi", men virke som et bindeledd overfor Mandal kommune dersom noen ønsker hjelp i slike saker.
Klage på vedtak om slukking av TV-omformer: Svein Berge opplyser i skriv til S.V. at fra 1.juni 2009 vil TV-omformeren på Lauåsen, Skjernøy bli slukket. Beboerne i Farestad/Rosnes-området vil dermed bli avskåret fra å kunne motta NRKs TV-sendinger. Det var enighet om at Skjernøy Vel skulle arbeide videre med dette.
Veilys og oppslagstavle på Nedre Farestad: Det er ønske om to nye lyspunkter, det ene på stolpen i krysset ned mot Krambua, og det andre på stolpen syd for Jons sjøbu. Årsmøtet gikk inn for at det søkes til Mandal kommune om ovennevnte lyspunkter. Oppslagstavler flyttes etter ønske. Det bør ikke være mer enn 2 oppslagstavler på hver gård.
Lekeplassen ved grendehuset: Det var her ønske om lyspunkt, sklie og søppelbøtte. Skjernøy vel går inn for at det bevilges midler til dette, og at en i samarbeid med Tjusdalsprosjektet finner en løsning og eventuelt mulige bevilgninger fra Tjusdalsprosjektet.
Regnskap Skjernøy Vel: Kasserer Jon Tore Øien gjennomgikk regnskapet og informerte om budsjettet for 2009.
Valg av kandidater:
Dyrstad og Berge/Skjernøysund var denne gang på valg.
Dyrstad: Reidar H. Walvick valgt som fast representant. Vara: Arnt Otto Ånensen.
Berge/Skjernøysund: Tove Laila Johansen fast representant. Vara: Grethe Cecilie Skaar.

Som avslutning på en innholdsrik kveld ble Skjernøyposten behørig hyllet.
Leder av Skjernøy Vel overrakte sjefredaktør Sigurd Aalvik blomster på vegne av Skjernøyposten som i år feirer 40 års jubileum.

For Skjernøy Vel
Knut B. Knutsen

Knabenturen 2009

Fredag 20.februar var det igjen klart for Knabentur.
I år var været tålig bra, og føret var fint helt fram til leirskolen. Litt snø i veien den siste biten, ellers var det bra føre.
Skolen fyltes opp i løpet av kvelden, og til sammen ble vi 59 stk. i år. Og da er det rimelig fullt når alle er i samme rom. Annekset var i år fullt av ungdommer, på gutterommet var det 9 gutter og det samme antall på jenterommet. Og da må det flatseng til for en person pr. rom.
Så vi som lå på selve skolen hadde god plass denne gangen.
Fredagskvelden går med til utpakking, skravling og spising av kveldsmat. Vi ankommer etter hvert som alle er klare etter skole/jobb.
De unge stuper som regel rett i bassenget, og koser seg der. Eller spiller fotball/volleyball i gymsalen. Eller tar et slag bordtennis i gangen. Det er mange muligheter. Noen tar livet helt med ro og bare sitter og småprater. Det er tid og rom for alle.

30 av Skjernøyas gutter og jenter klare til start.

Fors. neste side.

Utover kvelden senker roen seg, og de fleste kjenner på følelsen av hvor deilig det er å være her oppe, igjen. Det er stort sett de samme familiene som melder seg på hver gang, så det blir som å være i en storfamilie hele helgen. Det blir temmelig sene kvelder, både inne på skolen, og ute i annekset der de unge regjerer. Mangt og mye er på diskusjonsplakaten…

Lørdagen var det snø i lufta og rundt 0 grader. Uvant til Knaben å være, men det stopper ikke oss. Ca. halvparten av oss tok turen i "husmorløypa", mens den andre halvparten tilbrakte dagen i slalåmbakken. De yngste imponerer i skiløypa, de går på, og renner ned bakkene så det suser. Utover dagen ble det oppholdsvær, og det hjalp godt da det var nokså kald vind oppe i fjellet som gjorde at snøen kom vannrett.

Tor Anders er døpt - hevnen er søt

Etter en lang dag ute og en obligatorisk tur til butikken var det deilig å benke seg ved middagsbordet. Torstein og Per hadde tilberedt kjøttkakene vi hadde med fra Nøding, og de smakte godt. En stund etter middagen var det kanonballkamp med de yngste og deres foreldre, og så var det samling i stua med godte-/kakebord. Det er alltid veldig populært, og det er utrolig hvor raskt et så stort bord med alskens godsaker nesten kan tømmes.

Etter at de yngste var i seng var det ungdommene og "de gamle" sin tur. Volleyball er en populær sport på øya, og da må det turnering til når vi er på Knaben og har den store gymsalen til disposisjon. Det var 4 lag som stilte til kamp, og det kjempes med liv og lyst da ingen liker å tape. Dopingkontroll var nytt av året; Tor Anders var kontrollør og "testet" noen av "urinprøvene" som var blitt tatt. Et par stk. hadde nok en ikke helt ren A-prøve, men fikk spille resten av kampen til B-prøven ble analysert. Etter kampene gikk praten ut i de små timer, og søndag formiddag var det skirenn bak skolen. Det snødde nokså tett til å begynne med, men det stoppet å snø utover formiddagen, så skirennet gikk greit. I år var det 30 barn fra 4-15 år som var med, og det må være ny rekord. Etter skirennet ble det innført en ny øvelse, nemlig skiskyting. De som var med laget 2 snøballer hver, og gikk på ski – uten staver – bort til Lillian og Per som var markører der løypa delte seg, knelte og kastet snøballene på de to intetanende markørene. Det spørs vel om de stiller opp som markører neste år? Men det var likevel et gøyalt påfunn. Tor Anders, som er hjernen bak de fleste spillopper, forårsaket at flere ramlet samtidig, og ble ettertrykkelig døpt av flere av guttene – til stor jubel fra tilskuerne.

Middagen ble servert kl. 1400, og etter at vi hadde spist var det premieutdeling etter skirennet. Barna var klassevis oppe på bordet og mottok medalje og applaus, akkurat som i "gamle dager". Og så var det pakking og utvask og hjemreise. Tror de fleste kunne vært der et par dager til…

Janne

Severdigheter på Skjernøy

Hva kan vi gjøre for at folk skal bli bedre kjent på øya

Dette var et tema som ble tatt opp på siste årsmøte i Skjernøy vel.

For flere år siden ble det arrangert "kjenn din øy" – rebus med poster rundt på de forskjellige gårdene.

Det var sterkt ønske om å få til et slikt arrangement i 2009, og S.V. oppfordrer Skjernøy Historielag til å gå i "bresjen" for dette.

De siste årene har det vært arrangert to former for Naturlos på Skjernøy.

Den ene består i sykkeltur rundt øya med start fra turistkontoret i Mandal. Turen blir arrangert av "sykkelbyen Mandal" og er totalt 25 km. Naturlos i 2008 var Eva Saanum.

Den andre er tur i friområdet og nærliggende steder med start fra parkeringsplassen ved kapellet, over hengebroa til Slyhåla, Skiftensvika og Bådevika, videre over Åksla til Farestad. I denne løypa er det som kjent betydelig med severdigheter, og naturloser har vært Bjørn og Ragnhild Vikøyr.

Det er sikkert andre former for turer som kan arrangeres for skjernøyfolk i det fine turterrenget som finnes her ute. I den forbindelse er det viktig å knytte til seg lokale personer som kjenner til historikk og severdigheter. Det er viktig at det informeres om slike turer på oppslagstavlene slik at alle har muligheten til å være med.

Skjernøy vel/Skjernøy historielag planlegger i 2009:

- Sette opp informasjonsskilt på Høgevarden. Vi håper at historielagets plan med å overta vaktbua fra Mandal kommune går i orden. Kanskje det i tillegg kunne settes opp en benk på Høgevarden?

Fors. neste side.

-
-
- Sette opp veiviser ved turstien ved Skiftensvika for å vise stien opp til langhustuften hvor det står et informasjonsskilt.
- Sette opp veiviser på Dyrstadveien for å vise stien opp til bautasteinen. Det hadde også vært ønskelig med infoskilt ved bautasteinen selv om det er lite vi kjenner til av historien.

Andre interessante steder for infoskilt er f.eks. kanonen i Dyrstadstranda, Kirkevika, Slottsborg i Valvik. Gjestgiveriet i Skjernøysund, er dette det eldste hus på Skjernøy?
Skjernøypostens lesere har sikkert idéer og synspunkter rundt disse tema.

For Skjernøy vel
Knut B. Knutsen

Vi blar i arkivet.

Vi er nå i nr. 2 1975 og kan fortelle om en ekstraordinær generalforsamling på kapellet i april hvor det ble besluttet å bygge garderobe og sanitæranlegg på kapellet Det hele vil komme på kr 60.000, så det er svære summer. Nytt møte vil bli lagt fram igjen når byggetillatelsen fra kommunen foreligger.
På årsmøtet i Skjernøy vel 1975 ble det opplyst at det skulle settes opp fartsskilt inn til Rosnesvågen. Det blir nå 5 knop fra Kopperholmene og innover. Det har enkelte ganger blitt kjørt altfor fort med plastbåter. så nå håper vi det blir slutt, da det er en stor fare for de badende.

Vellet har også i 2 år mast om fendere i kapellbakken og strøsand i Valvikbakken, men i veivesenet er de veldig trege, så det må vel skje en ulykke før noe blir gjort. Vellet skulle også prøve å få tak i flere livbøyer, som skal plasseres rundt på øya, og som en håper får stå i fred.

Årsmøtet i i Skjernøy handelslag 1975 opplyses det at omsetningen siste år var oppe i ca. kr 532.000, og det er en økning på vel 50.000 siden sist. Det ble delt ut 2 % til aksjehaverne. Betjeningen det siste året har vært foruten bestyreren Frits Herstad, vekselvis Laila Gabrielsen, Tordis Larsen og Hilde Herstad.

Historikk.

Vi vil denne gang fortelle om den første bilen som kom til øya, og som det sto skrevet om i "Lindesnes" 23. mai 1961. Overskriften var "Søndag var første bilen på Skjernøya" Videre leser vi at Torbjørn Kristiansen tok bilen over på ei skøyte, - barn og voksne fikk for første gang i historien kjøre bil på sin egen øy.
"Det var en utflyttet Skjernøymann som nå er disponent ved Fiskernes salgslag i Flekkefjord som tok bilen (en folkevogn) på skøyta til sine brødre Paul og Arne Kristiansen fra brygga i Ramsvåa (Omland) og til Krambubrygga på Farestad. Her fikk de bilen i land og for første gang kunne altså Skjernøyfolk oppleve bilen på sin egen øy.
Det ble litt av en opplevelse. Torbjørn kjørte rundt på øya, og det manglet ikke på passasjerer. Han kjørte både barn og voksne, og om ikke alle fikk seg en tur rundt øya, så fikk en stor del seg en liten tur.
Trass vegen ikke er begregnet for biltrafikk, så gikk det stort sett fint. Det gikk også gjennom Skjernøysund, der det er særlig trangt. Vegen rundt øya er 7 - 8 km lang, og bare ett sted måtte bilen stoppe for at man kunne "sjebe" litt på en stabbestein som hindret kjøringen - det var ved Dyrstad.
Nå har altså Skjernøya innledet bilalderen, vel 50 år etter at Mandal fikk sin første bil. Og folk der ute spør nå: "Når kommer brua?" Det er jo bru som må til for at øya kan få kontakt med uteverden som de har snakket om i mange år. Ja, når kommer brua?"

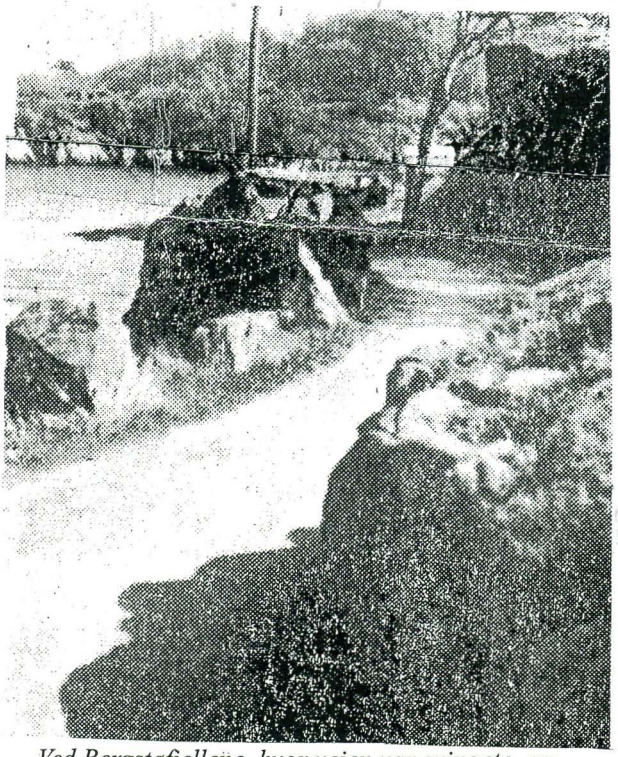

Ved Bergstøfjellene, hvor veien var svingete, og stabbesteinene sto tett. En måtte holde tungen rett i munnen for å komme fram her med bil, men det var ikke det verste stykket på gamle Skjernøyvegen.

Smånytt fra øya.

Folketallet på øya

Det har vært holdt en uoffisiell folketelling på øya. I følge den var det pr. 1.1.2009, 365 innbyggere, mot 347 for ett år siden.
Som ventet var Nedre Farestad størst med 96 personer- med Dyrstad på 2. plass, med 82. Flere nye har flyttet til øya, mens mange ungdommer vokser til og flytter ut. Men husbygging foregår jevnt, så det er jo bare et spørsmål om når tallet 400 er passert.

H. Karlsen.

Til Skipskisten barnehage

Takk for besøket i oktober, samt blomst og fin omtale i Skjernøyposten nr. 4 for 2008.
Kan fortelle at gleden med besøket var på vår side, så skulle anledningen by seg, er dere velkomne igjen.
Hilsen fra oss i "Honninghuset".
Norges sydligste og Skjernøyas eneste birøkter.
Oddbjørg og Reimert

Vi gratulerer

Åse Karin H. og Øyvind Ramsdal Berge med en datter som ble født 9. febr. Hun har fått navnet Malene.
Likeså vil vi gratulere Lilli-Ann Johansson Jenssen og Loyd Jenssen som fikk en datter 20.september 2008, og hun heter Aleksandra Sofie.
Desverre fikk vi det ikke med i forrige nummer.

Arthur Tallaksen

på Berge døde 1.januar, etter en tids sykdom. Han og kona Jonna kjøpte eiendommen på Berge og bosatte seg der for ca. 15 år siden. De kom fra Kristiansand.
Arthur var en trivelig kar, og var bl. annet med i flere verv her på Skjernøy.
Vi lyser fred over hans minne.

Harry Bentsen

døde 17.januar etter en tids sykdom 83 år gammel.
Han kom fra Mandal og bosatte seg på Ytre Farestad i 1958 sammen med kona Ellen som var fra samme stedet.
Harry var sjømann, man var de siste 30 årene lagermann og prøveskipper for Westermarin i Mandal.
Harry var en kjent og kjær skikkelse blant oss på øya.
Vi lyser fred over hans minne.

Skjernøymannekeng

For en stund siden fikk vi "Senteravisen" fra Sørlandssenteret i postkassen, og der fant vi dette flotte bildet av mannekengen Hanna Puntervold fra Valvika.

Barnedåp på kapellet

Familiegudstjeneste søndag 15. febr.
Barnes navn: Kaisa, foreldre Helene Jenssen og Trygve Lea, Farestad.
Samme dag ble Benjamin døpt.
Foreldre: Anita og Sindre Greipsland, bosatt i Mandal.

Ugle i peisen

Grete Cecilie Skaar og Lars Erik Møll, som bor på Berge, fikk virkelig en overraskelse tidligere i vinter da en kattugle hadde søkt tilflukt i pipa. Med hjelp fra en forbipasserende skiløper, Jan Øystein Dyrstad, fikk de stakkeren ut. Den var etter det vi forstår ganske stresset, men ikke verre enn at den klarte seg.

På denne tiden høres ofte kattuglens karakteristiske ho, ho, ho, som er hannens lokkelyd. Det er et fascinerende vårtegn fra skogen.

Yrende liv på sjøen.

Vi hører både sent og tidlig om truede arter både på sjø og land. I vinter har det vært et yrende fugleliv på sjøen, med store flokker av kvinender, stokkender, fiskender, ærfugl og av og til mer sjeldne arter som havelle og lom. For ikke å snakke om skarv, som finnes i enormt antall. Alkene er det derimot nokså langt mellom. Årsaken til det rike fuglelivet kan vel til en viss grad tilskrives at vi i år har hatt en mer normal vinter, med mer islagte vann i innlandet, som gjør at ender trekker ut mot sjøen og åpent vann.

Skøyteis i januar

7.januar var isen på Farestadkjønna sterk nok, og da hadde jungeltelegrafen tydeligvis gått på forhånd. Så tidlig i januar blir det mørkt nesten før barna kommer hjem fra skolen, og Kjell (Gauksås) rigget til generator og to lyskastere som ga nok lys til ishockey og skøyteløp. Ca. 20 store og små barn suste rundt og koste seg på den flotte stålisen.

Fra Farestadkjønna.
Skøyteløper Bodil Gauksås

Undertegnede tok et par bilder, men nå er barna blitt så flinke til å bruke klær med masse refleks på, så de fleste bildene ble ubrukelige. Men Bodil tok av sin vest til ære for fotografen.

Refleks

Apropos refleks, når man er ute og kjører etter mørkets frambrudd kan man se at de fleste som sykler/går har refleksvest på. Disse synes veldig godt og på lang avstand av bilførere, og vi oppfordrer innstendig alle som enda ikke har begynt å bruke refleksvest om å ta denne i bruk. Det er veldig skummelt å passere et mørkkledd menneske som man ikke har mulighet for å se før man er helt på siden av vedkommende.

40 årsjubilanten Skjernøyposten.

Mandag 23. febr. var Skjernøyposten med i TV - arkivet på sørlandssendingen i NRK. Det ble vist noe fra det innslaget som ble tatt opp for 31 år siden, da vi var med i "Norge Rundt". Etter framvisingen var det et kort intervju av Sigurd Aalvik, som også ble interjuvet for 31 år siden.
Mandag 9. mars var Skjernøyposten omtalt i "Lindesnes" med en hel side, som landets sydeligste avis. Det er riktig nok for det går ikke an å komme lengre syd. Vi var fire stykker fra redaksjonen til stede hvor vi kunne fortelle litt fra det vi drev med. Det var hygglig det.

I samme forbindelse nevner vi at
Tor Bjørn Hansen i Valvik også var med i TV - arkivet og ble interjuvet på samme måten tidligere i vinter i forbindelse med at m/s "Stavfjord" sprang i lufta utforbi her, 9. jan 1993. Han ble den gang interjuvet av NRK, da han hadde funnet en avrevet sjakkel langt inne på land som han viste fram.
Han hadde også samme sjakkel med seg da han var inne til inervjuet i vinter.

Vielse på kapellet

Lørdag 7. mars kl 14.00 Det var Mona Steinsland som ble viet til Geir Erik Sødal. Begge er fra Søgne.
Selve bryllupet ble holdt ute på Landøy.
Vi gratulerer hjerteligst.

Kontingenten.

I dette årets første nummer blir det som vanlig lagt ved en giroblankett.
I disse finanskrisetider har vi ikke økt prisen, så den blir som i fjor, kr 100 i Norge og § 15 i USA.
Vi har en del utgifter med hvert nummer så vi håper dere ikke vil vente forlenge med innbetalingen.
Som nevnt tidligere trykker vi nå 400 eksemplarer, og abonenttallet øker litt for hvert år.

Utbedring av veien på Høgvarden.

Veien er privat, men for å bedre adkomsten til hyttene blir veien utbedret noe så den er bedre å kjøre på med bil. Veien har jo ligget mer eller mindre vedlikeholdt siden krigen, da tyskerne laget den.

Innflyttet til øya.

Grethe, Per Tønnes og Aleksander Berge har flyttet inn i genrasjonsboligen til far til Per Tønnes, Tønnes Berge i Bergstø.
Vi ønsker dem velkommen til øya.

Båtførerkurset som skulle starte på kapellet 12. mars er avlyst.
Det ble for få påmeldinger. I høst var det 32 stk. som meldte seg på kurset.

Vi registrerer også at familien Egner som har hytter på Gismerøya ønsker seg hytte/-tomt på Skjernøy.
I følge "Lindesnes" ønsker de at Mandal kommune innløser den eiendommen de har på Gismerøya i bytte mot en hytte/-tomt, gjerne på Skjernøy.
Torbjørn Egner har som kjent laget mange fine tegninger/malerier fra Skjernøy.
Når det gjelder hytte/-tomt på Skjernøy tror vi det er lite Mandal kommune kan gjøre med det.

Siden sist.

Så er da 40 års jubileumsnummeret av Skjernøyposten også utgitt. Med 4 numre i året er dette nr. 161 siden starten.
Og vi har alle arkivert. Når vi ser tilbake har det skjedd mye på øya. Siden vi startet er det stor forandring når det gjelder veier og bebyggelse.
Nå er vi inne i første vårmåned og når det gjelder været i skrivende stund er det vakkert vårvær med sol og stille vind.
Siden desember og ut januar har det vært vekslende med en del vind (sterk kuling og storm) fra vest og mildt til stille med minusgrader i julen og i januar, så det var skøyteis på Kjødna.
I februar har vi hatt snø, og kuldegrader. Snøen kom første dagen i måneden og lå helt til mildværet kom siste uken i måneden. Det var ikke så mye snø; 20 -30 cm, akkurat passe til at en kunne bruke skiene og akebakkene, til glede for den yngre generasjon. Det var også mange fine vinterdager med sol og stille vind. Noen netter var temperaturen nede i minus 7 - 8 grader.
Til nå i mars har det vært noe vind fra syd sydvest og noe regn, vi ser at snøklokker, krokus og for ikke å glemme hestehoven som blomstrer nå. Hestehoven som bare befinner seg ved veikrysset til hyttene i Bogstøvågen (toppen av Kapellbakken) har blomstret siden januar, og det er mange av dem.
Så avslutter vi for denne gang, og ønsker vel møtt i nr. 2 som utkommer i begynnelsen av juni.

På neste side bringer vi et bilde som ble tatt av "Lindesnes" når vi satt sammen 10 år - utgaven av Skjernøyposten i 1979.
Det viser oss 4 i redaksjonen som er i full gang med stiftingen.
Den gang kunne vi holde på til kl 23.00 og over det på kvelden, bare avbrutt av en kaffepause.

Bildet viser fra venstre: Georg Walvick, Håkon Karlsen, Sigurd Aalvik og Norvald Jenssen.